

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **KOOPS spol. s r.o.**, se sídlem Lípa 303, Zlín 11, zast. JUDr. Jarmilou Širilovou, advokátkou se sídlem Čs. legií 1364/20, Ostrava, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.4.2009, č.j. 5451/09-1300-704581,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 19.11.2008, čj. 257572/08/303913/9147, dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty, kterým byla žalobci za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2006 vyměřena daň z přidané hodnoty ve výši 379.193,-Kč.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je uvedeno, že po provedené daňové kontrole bylo správcem daně zjištěno, že žalobce zdanitelná plnění uvedená na dokladech č. 260100161, 260100168 a 260100206, ve prospěch odběratele Ing. Z. R. a doklad č. 260100166 ve prospěch firmy HARK GROUP spol. s r.o., o uskutečněném zdanitelném

plnění nezahrnul do své daňové evidence dle § 100 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“) a následně do daňového přiznání za 4. čtvrtletí 2006 ani později. U dokladu č. 206100166 odběrateli HARK GROUP spol. s r.o. žalobce v řízení uvedl, že předmětnou dodávku na základě tohoto dokladu uskutečnil. Výše specifikované doklady získal správce daně při kontrole daňových povinností uvedených odběratelů. Odvolací orgán se vypořádal s námitkami žalobce vznesenými v odvolání a dospěl k závěru, že správce daně v řízení prokázal, že žalobce na základě výše specifikovaných dokladů uskutečnil zdanitelné plnění, proto byl žalobce povinen z uvedených uskutečněných zdanitelných plnění přiznat a odvést daň.

Žalobce uvádí v žalobě tyto skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného:

Rozhodnutí žalovaného jakož i správce daně je postaveno na nespolehlivých skutkových zjištěních a nemají oporu v provedeném dokazování, nadto je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

Rozhodnutí odvolacího orgánu je nepřezkoumatelné z důvodu nesouladu závěrů žalovaného se skutečnostmi vyplývajících z dokladů soustředěných v řízení. Odvolací orgán odůvodnil svůj právní závěr s odkazem na protokol z jednání Celního úřadu Zlín ze dne 14.8.2007. Na tomto jednání jednatel žalobce popřel, že by sporné faktury vystavil nebo, že by tyto faktury vystavil odběrateli Z. R. nebo odběrateli HARK GROUP spol. s r.o., rovněž tak výslovně uvedl, že neexistují objednávky k těmto fakturám.

Správce daně neprovedl, žalobcem navrhovaný důkaz grafologickým posudkem a "Svědkové L. M. a M. D. nebyli vůbec vyslechnuti, když mají informace k této věci". Proto navrhuje žalobce, aby soud provedl výslech L. M. a M. D..

K tvrzení odvolacího orgánu uvedeného v rozhodnutí, že žalobce měl možnost vyvrátit svědectví Z. R. i jednatele firmy HARK GROUP spol. s r.o., a že pravdivost výpovědi obou potvrzuje výpověď svědka K. (v protokolu o ústním jednání ze dne 7.11. 2008), žalobce uvedl, že tento závěr nemá oporu v provedeném dokazování, protože svědek, jak vyplývá z obsahu protokolů se ke konkrétním sporným dodávkám a fakturám, příjmovým dokladům vůbec nevyjadřoval, pouze obecně vypovídal k tomu, jak probíhaly obchody mezi žalobcem a jeho odběrateli.

Správce daně se při zkoumání účetních dokladů ze sporného období nezabýval zjevným nesouladem dokladů vystavených před sporným obdobím a v průběhu sporného období, když doklady se liší ve lhůtě splatnosti (jím zfalšovaný doklad má splatnost měsíc, přičemž žalobce měl splatnost nejpozději ve lhůtě čtrnácti dnů) a formě platby (žalobce prováděl platby pouze převodem z účtu, u zfalšovaných dokladů se jedná o hotovostní platby). Žalobce tvrdí, že žádné obchody na základě sporných dokladů neuzavřel nerealizoval a plnění nepřijal, proto dodatečné výměry byly správcem daně vystaveny v rozporu se zákonem.

V odůvodnění odvolacího orgánu na části strany 9 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že p. K. ničeho nenamítal proti tvrzení vyslýchaného svědka (K.), když tento tvrdil, že p. K. přebíral od Ing. R. platby za pohonné hmoty i v případě sporných faktur. Žalobce však uvádí, že z protokolu ze dne 7.11.2008 vyplývá pouze, že se p. K. vyjadřoval obecně, že p. K. někdy přebíral platby v hotovosti.

Žalobce proto tvrdí, že Finanční úřad ve Zlíně neprokázal svůj závěr, „vyjma sporných zfalšovaných listinných důkazů a křivé svědecké výpovědi Ing. R.“, a vyměřil příslušnou daň v rozporu s ustanovením § 2 odst. 2, 3 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků, kdy stáli proti sobě opačná skutková tvrzení a správce daně nedůvodně vyhodnotil jako pravdivou výpověď Ing. R., aniž si její pravdivost ověřil na základě znaleckého posudku z oboru grafologie a písmoznalectví, ... „, a současně porušil ustanovení § 32 odst. 1 s.ř., protože nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci.“

Správce daně se nezabýval výpověďmi O. K. a J. B. provedenými v rámci předmětného daňového řízení a tvrzení v těchto výpovědích nijak ve svém rozhodnutí nezhodnotil, nevypořádal se s nimi a „nezaujal k nim žádnou argumentaci ... proto je takové rozhodnutí správce daně zcela nepřezkoumatelné“.

Žalobce se o shora popsaném protiprávním jednání dozvěděl teprve v souvislosti s výzvou příslušného správce daně, přičemž protiprávní jednání neznámého pachatele je dostatečně zadokumentováno listinnými podklady, které jsou k dispozici správce daně. Jediným způsobem, jak vyvrátit svědectví Ing. R. „včetně sporných falešných a nepravdivých důkazních listin předložených Ing. Z. R. správci daně, je zpracování znaleckého posudku z oboru grafologie a písmoznalectví“,... . Žalobce již v rámci daňového řízení výslovně popíral pravost listin předložených Ing. Z. R., které však správce daně vyhodnotil jako pravé a na námítky žalobce vůbec nebral zřetel. Vzhledem k tomu, že předmětné originály listin jsou pouze k dispozici správce daně je zřejmé, žalobce tak nemůže bez svého zavinění jím tvrzené skutečnosti prokázat.

Správce daně stejně tak odvolací orgán návrhu žalobce k provedení tohoto důkazu nevyhověl, proto vypracování znaleckého posudku navrhuje žalobce v rámci soudního řízení.

Žalobce tvrdí, že doměřená daňová povinnost za sporné období, kdy měly údajně probíhat obchodní aktivity na základě sporných listin, je vyměřena správcem daně v rozporu se zákonem, a to na základě plnění, které nebyly žalobcem nikdy realizovány.

V závěru žaloby žalobce navrhl, aby rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí prvostupňové bylo soudem zrušeno.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl k namítanému porušení správního řádu, že tento se dle § 90 d.ř. nepoužije s výjimkou postupu dle § 175, což na tento případ nedopadá. Ohledně navrhovaných výsledků před soudem žalobce neuvedl, co mají prokázat, navíc výslech uvedených osob nikdy v průběhu daňového řízení žalobce nenavrhl. Pokud jde o vytýkané neprovedení znaleckého posudku odkázal žalovaný na odůvodnění svého rozhodnutí na str. 8-9, v němž mimo jiné uvedl, že povinnost odvodu daně není vázána na vystavení daňového dokladu, ale na uskutečnění zdanitelného plnění a podpis na daňový doklad není povinnou náležitostí. Navrhovaný znalecký posudek dodacích listů nebyl proveden proto, neboť sám daňový subjekt v protokolu ze dne 1.4.2008 uvedl, že dodací listy byly opatřeny stejným podpisem, který se skenoval. Plnicí lístky podpis dodavatele, který by mohl být zfalšován, neobsahují. Navrhovaný znalecký posudek příjmových pokladních dokladů nebyl proveden proto, že vznik daňové povinnosti se neváže na zaplacení. Žalovaný dospěl k závěru, že správce daně postupoval při hodnocení důkazů v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu např. rozsudku ze dne 28.7.2008, 5 Afs 5/2008-75.

V závěru svého vyjádření žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí, stejně tak i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to v rozsahu jeho napadení žalobou (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.) a žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.). Soud o žalobě rozhodl, aniž by nařídil veřejné jednání poté, co účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

V projednávané věci je mezi účastníky sporná skutečnost, došlo-li k uskutečnění zdanitelných plnění uvedených na výše specifikovaných dokladech, dle tvrzení správce daně nebo zda-li k uskutečnění zdanitelného plnění nedošlo a tyto doklady jsou zfalšované, jak tvrdí žalobce a uskutečnění plnění nepotvrzuje ani výpověď svědka Ing. R., přičemž žalobce namítá, že závěr správce daně o uskutečnění plnění nemá oporu ve správním spise.

Podle § 21 odst. 1 zákona o DPH je daň na výstupu plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň. Podle odst. 2 téhož ustanovení je plátce, který v souladu s příslušnými právními předpisy nevede účetnictví, povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Pokud však přizná daň ke dni přijetí úplaty, považuje se za osobu, které vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Při dodání zboží se dle § 21 odst. 3 zákona o DPH „zdanitelné plnění považuje za uskutečněné: a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy, b) dnem převzetí v ostatních případech, ...“

Především soud musí zdůraznit, že daň z přidané hodnoty dle ustanovení § 13 a § 21 zákona o DPH musí být přiznána a odvedena tehdy, když došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění, neboli daňová povinnost se neváže na daňové doklady vztahující se k zdanitelnému plnění. Předložení daňových dokladů je pouze jeden ze způsobů, jak prokázat, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění.

Na základě takto vymezeného rámce přezkumu lze pak zjišťovat, zda-li správce daně svůj závěr o uskutečnění zdanitelného plnění opřel o dostatečná skutková zjištění. Ve zprávě o kontrole je uvedeno, že správce daně vycházel z výsledků svědků R., H. a K.. Výpověď prvních dvou je potvrzovaná výpověďí pana K., jak vyplývá z protokolu pořízeného z jeho výpovědi. Z protokolu o výpovědi všech tří svědků vyplývá, že tito svědci potvrdili, že obchodní případ proběhl, jak je uvedeno na sporných daňových dokladech, neboli, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění. Závěr správce daně o uskutečnění zdanitelného plnění dokládají i další listinné důkazy, které jsou vyjmenovány ve zprávě o výsledku z daňové kontroly a z kterých správce vycházel (např. stáček listky přepravce DEIMOS a.s., DSB listy rakouského dodavatele M.M.M.). Tyto důkazy jsou ve zprávě stejně jako svědecké výpovědi správcem daně zhodnoceny. Soud proto nemůže přisvědčit žalobci v jeho názoru, že správce daně závěr o tom, že k uskutečnění zdanitelného plnění došlo, není podložen důkazy, a že skutkový stav nebyl náležitě zjištěn.

Tvrzení žalobce, že správce daně nepřihlédl ke svědecké výpovědi J. B. a O. K. a nezhodnotil je, vychází z nesprávného předpokladu, že tyto osoby vystupovaly v daňovém řízení jako svědci. Tak tomu ovšem nebylo, J. B., jako jednatel žalobce, žalobce v řízení zastupoval a O. K., jakož to zaměstnanec a společník, firmu zastupoval na základě plné moci. Pokud jde o hodnocení vyjádření obou v daňovém řízení, zabýval se správce daně zhodnocením jejich tvrzení na str. 18, 19, 20, 22 a 23 Zprávy o výsledku daňové kontroly, kteroužto skutečnost uvedl žalovaný i v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 10, a soud ji ověřil ze správního spisu a rozhodnutí žalovaného.

V žalobě žalobce namítal nepřekoumatelnost rozhodnutí žalovaného z důvodu nesouladu závěrů žalovaného se skutečnostmi vyplývajících z protokolu z jednání Celního úřadu Zlín ze dne 14.8.2007, když na jednání jednatel žalobce popřel, že by sporné faktury vystavil a výslovně uvedl, že neexistují objednávky k těmto fakturám. Z ustanovení § 13 a § 21 zákona o DPH vyplývá, že daň musí být přiznána a odvedena tehdy, když došlo k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění, neboli daňová povinnost se neváže na daňové doklady vztahující se k zdanitelnému plnění. I skutečnost, že by zdanitelné plnění nebylo fakturováno, nebo nebyl vystaven daňový doklad ještě neznamená, že se nemohlo uskutečnit. Proto tvrzení žalobce, že faktury nevystavil, je pro posouzení uskutečnění zdanitelného plnění nerozhodné. Závěr správce daně o uskutečnění zdanitelného plnění je opřen o výsledky svědků, kteří faktické uskutečnění dodávky potvrdili, a další listinné doklady (specifikované ve „Zprávě“), takže správce daně nezaložil svůj závěr o faktickém uskutečnění zdanitelného plnění na sporných dokladech. Proto soud nemůže přisvědčit tvrzení žalobce, když v žalobě uvedl, že daňová povinnost byla doměřena na základě sporných listin.

Žalobce popírá tvrzení odvolacího orgánu uvedeného v rozhodnutí, že pravdivost výpovědi Ing. Z. R. i jednatele firmy HARK GROUP spol. s r.o., a obou potvrzuje výpověď svědka K. (v protokolu o ústním jednání ze dne 7.11. 2008), protože svědek, se ke konkrétním sporným dodávkám a fakturám, příjmovým dokladům vůbec nevyjadřoval pouze obecně vypovídal k tomu jak probíhaly obchody mezi žalobcem a jeho odběrateli. Soud je toho názoru, že by bylo neobvyklé, kdyby si svědek přesně pamatoval na jednotlivé dodávky, a nic takového z odůvodnění žalovaného také nevyplývá. Z výpovědi sv. K. vyplývá, že se vyjadřoval k tomu, jak probíhalo vystavování a podepisování faktur, svědek výslovně uvedl, že skupina 3 lidí kontaktovala další odběratele, (byli vybaveni průkazkou - z vyjádření B.-30.9.2008), přičemž nebyli zaměstnanci společnosti žalobce.

Pokud jde o návrh na provedení důkazu grafologickým posudkem, musí soud odkázat, na již výše uvedené, a to, že pro posouzení faktického uskutečnění zdanitelného plnění není rozhodná existence daňového dokladu. Současně se soud přiklání k tvrzení žalovaného uvedeného ve vyjádření k žalobě a odůvodnění rozhodnutí žalovaného na str. 8-9, kde žalovaný uvedl, že znalecký posudek dodacích listů nebyl proveden proto, neboť sám daňový subjekt v protokolu ze dne 1.4.2008 uvedl, že dodací listy byly opatřeny stejným podpisem, který se skenoval, plnicí lístky podpis dodavatele neobsahují, provedení znaleckého posudku příjmových pokladních dokladů je nadbytečné, neboť vznik daňové povinnosti se neváže na zaplacení.

Žalobcův návrh k provedení důkazu výsledkem svědků L. M. a M. D., soud neshledal důvodným, neboť postrádá kromě jejich identifikace, nezbytné tvrzení co mají tyto výsledky v řízení prokázat, „když mají informace k této věci“, přičemž v žalobě uvedl, že tyto osoby si najal výlučně na výpomoc pan R. K.. Nadto žalobce výslech těchto svědků v daňovém řízení nenavrhoval, ač tomu nic nebránilo. Proto v neprovedení výsledku nelze spatřovat žalobcem tvrzenou neúplnost dokazování.

Nesoulad účetních dokladů ze sporného období s obvyklým způsobem vystavování dokladů, nebyl správce daně povinen zkoumat, s ohledem na výše vymezený rámec přezkumu faktického uskutečnění zdanitelného plnění.

Kromě tvrzení, že správce daně vyměřil daň na základě „křivé“ svědecké výpovědi Ing. R., žalobce neuvedl, v čem konkrétně byla ona výpověď nepravdivá a jak znalecký posudek z oboru grafologie a písmoznalectví, by její nepravdivost mohl prokázat. Výpověď

Ing. R. posoudil správce daně jako důkaz, přičemž jeho závěr je ve Zprávě o výsledku daňové kontroly odůvodněn, současně jej správce daně posuzoval v souhrnu s dalšími důkazy rovněž ve Zprávě specifikovanými.

Ze správního spisu soud zjistil, že není pravdivé tvrzení žalobce, že se o protiprávním jednání dozvěděl teprve v souvislosti s výzvou příslušného správce daně. Z protokolu z jednání na Celním úřadě ve Zlíně dne 14.8.2007 plyne, že zástupce žalobce byl se spornými doklady seznámen několik měsíců před vydáním této výzvy. Z tohoto jednání nevyplývá, že se žalobce stal obětí trestného činu. Tvrzení, že si žalobce nemohl znalecký posudek zajistit sám, neboť nedisponoval originály listin a tyto jsou v držení správce daně, jenž je nevydává, není také pravdivé, neboť při žalobcově nahlížení do spisu dne 28.3.2008 (v průběhu daňové kontroly), mohl zjistit, že správce daně má pouze fotokopie.

Porušení ustanovení § 2 odst. 2, 3 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků, soud neshledal, nebo-li nezjistil, že by správce daně nepostupoval v úzké součinnosti s žalobcem nebo jej při vyžadování plnění jeho povinností v daňovém řízení nadměrně zatěžoval, v hodnocení žalobcem rozporovaných důkazů hodnotil správce daně důkazy podle své úvahy, kterou přezkoumatelně vyjádřil ve Zprávě o výsledcích daňové kontroly, zhodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a přihlédl ke všemu co vyšlo v daňovém řízení najevo. Rovněž nedošlo v řízení k porušení zásady rovnosti dle ust. § 2 odst. 8 zákona o správě daní a poplatků.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem. Protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 25. 8. 2010

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu